

גיליון מס' 9
שנה 84
ט"ז בשבט תשפ"א
29.1.2021

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

כי תבואו אל הארץ

מילים: מן המקורות

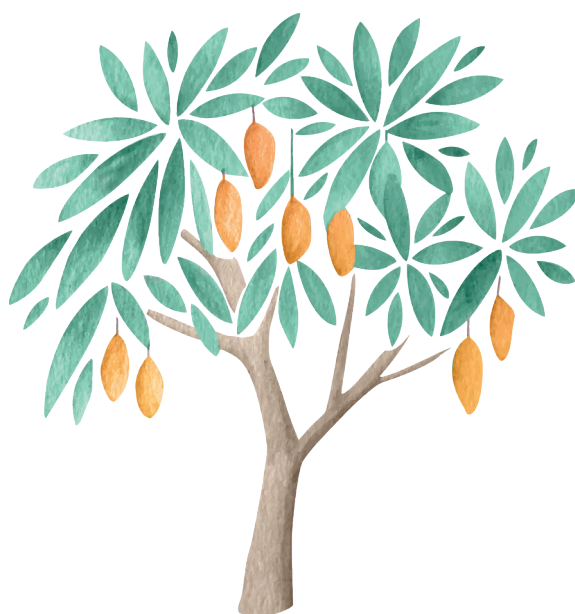
לחן: עממי

כי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ תחילה,
ונתן העץ פריו
והארץ יבולה.

עת לנטוע אילנות
עת לנטוע אילנות
עת לנטוע ולבנות.

וישבתם איש תחת גפנו
ותחת תאנתו,
והייתם כעץ שתול
על פלגי מים.

עת לנטוע...

משתתפים בחדר ישיבות : אורה אלון, יואב גולן, מוטי אליאסי, רויטל זוהר ורמי יעקב.
משתתפים בזום : אילן אופיר, נעמי מור, שלמה שגיא, אביב לשם, אלי עמוס, הלל צרי, זיו בן סירה, יניב צור, אודי ארזי, צאלה גיצין.
לא נכחו : חדוה שקד, יהודה כהן, רותם קידר
יו"ר ועד הנהלה : אורה אלון

1. תוכנית משק לשנת 2021

מוטי אליאסי ואילן אופיר הציגו את תוכנית המשק לשנת 2021 התוכנית משקפת תוכנית זהירה לאור התקופה שבה אנו נמצאים. חברי המזכירות הרחבה שאלו שאלות הקשורות לתוכנית המוצעת בעיקר סביב פעילויות הקהילה הנמצאות בגרעון מזה תקופה ארוכה, תוכנית ההשקעות הצפויה ולעניין הפקדות שנתיות לקרן לימודים. מוטי ואילן השיבו לשאלות ולאחר דיון מסכם הוחלט **לאשר את התוכנית המוצעת ולהעבירה לאישור שיחת קיבוץ**.

2. תקציב אישי לשנת 2021

מוטי הציג את הצעת ועדת תקציבים לתקציב אישי לשנת 2021.
2.1 הצעת הוועדה היא להעלות את תקציב החברים בסך של 0.9% בצמוד למדד עולה ע"פ החלטות הקיבוץ שנתקבלו בשנה קודמת.
2.2 בסעיף הקשור לתקציב חיילים דנה המזכירות בהצעת ועדת תקציבים להפחית את תקציב החיילים בסך של 500 ₪ ולהעביר אותו לתקציב ההורים. למול הצעה זו של הוועדה הציגו הורים בקשות אחרות. להשאיר את המצב כפי שהוא ללא שינוי, והצעה אחרת שהגיעה מהורים נוספים להעביר את התקציב במלואו לחברים ולא לחיילים.
לאחר דיון החליטה המזכירות להשאיר את המצב כפי שהוא. הורה שיבקש להעביר מסך תקציב החיילים לתקציבו יוכל להעביר הוראת קבע להנה"ח לביצוע העברת כספים קבוע מחשבון החייל לחשבון ההורים.
2.3 לאור החלטה זו סעיף תקציב החיילים יוסר מסדר יום בשיחת הקיבוץ.

רשם : רמי יעקב, מזכיר

נוכחים: 5 חברים בחדר ישיבות. השיחה שודרה בערוץ הפנימי ונערכה ב"זום".

סה"כ חברים בקיבוץ: 291

יו"ר השיחה: הלל הלוי

מזכיר השיחה: רמי יעקב

מוזמנים: שאול גור / יור מועצ"מ, מוטי אליאסי / תמחירן, חברי ועדת פנסיה

1. תוכנית משק לשנת 2021

מוזמנים: מוטי אליאסי/תמחירן ושאול גור/יו"ר מועה"מ.

מוטי אליאסי ואילן אופיר הציגו את תוכנית המשק המוצעת. התוכנית השנה הינה זהירה לאור המצב המיוחד ובהתבסס על צפי תוצאות לסיום שנת 2020. חברים התייחסו לתוכנית המוצגת בדגש על תוצאות ענפי הקהילה לשנת 2020 שבהם יש חריגה. נושא נוסף שעלה הינו הפקדות לקרן לימודים שהשנה ראינו לנכון להפקיד סכום של 200 אלש"ח במקום 500 אלש"ח. ענת לשם הסבירה את השיקולים שהביאו את ההנהלה לערוך את השינוי לשנת 2021 בלבד במטרה להחזיר את ההפקדות לשנים הבאות לסך של 500 אלש"ח עד לכיסוי החוב האקטוארי בקרן. בדיון עלו נושאים נוספים ע"י חברים, בכל הקשור להשקעות בבניה, קביעת גובה חוב כללי כאסטרטגיה, השקעות בבתי החברים ותשתיות וגם בענפי הקהילה הגרעוניים לאורך זמן.

לאחר מתן תשובות ע"י שאול גור ואילן אופיר הוחלט להעביר את תוכנית המשק לאישור הקלפי.

2. תקציב אישי לשנת 2021 - מציג מוטי אליאסי

מוטי הציג את הצעת ועדת תקציבים להעלות את תקציב החברים בסך של 0.9% זאת לאור ההחלטה שנתקבלה בשנה שעברה להצמיד את המדד למדד עולה בלבד. נושא תקציב חיילים נדחה ע"י המזכירות ולכן הורד מסדר היום בשיחת הקיבוץ.

3. העלאת יעד הפנסיה

נעמי מור הציגה בפני שיחת הקיבוץ את המלצת ועדת פנסיה שאושרה במזכירות להעלאת יעד הפנסיה בשני שלבים: שלב ראשון מינואר 2021 להעלות את היעד לסך של 5650 ₪ ומינואר 2025 להעלות את יעד הפנסיה לסך של 6000 ₪. נעמי הציגה את הדו"ח האקטוארי שהוכן ע"י חברת "סט פוינט" המציין את גובה ההפקדות השנתיות הנדרשות לצורך עמידה ביעדים אלה לאחר דיון קצר הוחלט להעביר את הנושא לאישור הקלפי.

רשם רמי יעקב, /מזכיר

עידכונים ח" בית הדר"

תמר גולני

התקופה המאתגרת של "שיגרת הקורונה" טרם הסתיימה. אנחנו ממשיכים להתנהל ללא כניסה ל"בית הדר", עטיית מסכות בתוך הבית, חיטוי ידיים והצוות אוכל בחוץ ובמרווחים גדולים. אנחנו עובדים שעות ארוכות, תמיד אנחנו במתח, בפחד מה יהיה אם... המצב לא קל ואסור להישבר. כל הגורמים מסביב מעריכים מאוד את העבודה שלנו ומשתדלים לחזק אותנו. פיקוד העורף מספקים ציוד בחינם, "ושמרת" נותנים ציוד, פינוקים והדרכות, מד"א וחברת "טרם" מגיעים כל שבוע לבצע בדיקות קורונה, מכל מחלקות משרד הבריאות מתקשרים לשאול לשלומנו ולפרגן לנו. אני מצרפת כאן תעודה שקיבלנו מעמותת האחיות לקידום הסיעוד. לצערנו, ביקורות משרד הבריאות ממשיכות כרגיל, והבית והצוות עומדים בכל הדרישות שלהם.

השבוע המנהל הרפואי שלנו, ד"ר סלימאן, עבר בהצלחה את כל המבחנים וכעת הוא גריאטר מוסמך! האחיות האחראיות שלנו, דועא חבשי, סיימה את לימודי על בסיסי בגריאטריה! תעודות אלו יביאו ל"בית הדר" עוד נקודות, בתקווה שנצליח לקפוץ עוד מדרגה, כלומר להרוויח יותר ממשרד הבריאות לכל יום אשפוז.

כל הדיירים ורוב הצוות של "בית הדר" כבר קיבלו חיסון ראשון. בשבת 23/1 קיבלנו את המנה השניה של החיסון. אנחנו נמשיך ב"שיגרת הקורונה" שלנו עד שנקבל הוראות שמותר לשחרר את הרסן. בתקווה שמגפת הקורונה תהיה מאחורינו בקרוב. אמן אמן.

בינתיים אנחנו מבקשים מכל הציבור לשמור על עצמכם, לעטות מסכה ולחטא ידיים.

בברכה,
צוות בית הדר

דרוש/ה

יו"ר מינהלת החינוך

עינת אפשטיין ביקשה לסיים את תפקידה כיו"ר מנהלת החינוך. צוות איתור שהוקם למציאת מחליף: רמי יעקב, יפה קפון-עברי, שירה בן סירה וחדוה שקד.

חברים הרואים עצמם מתאימים ומעוניינים להציג את מועמדותם, מוזמנים לפנות אל חדוה שקד במש"א.

להלן הגדרת התפקיד.

1. מהות התפקיד

אחריות להתנהלות כוללת של מערכת החינוך בשער הגולן מגיל לידה עד סיום י"ב.

2. מטלות עיקריות

- הובלה של מדיניות חינוכית, ערכית וקהילתית.
- חתירה לשיתופי פעולה בתוך הקהילה לקידום נושא החינוך.
- ניהול ישיבות ההנהלה - קביעת סדר היום בשיתוף המזכיר/ה ומנהלות החינוך.
- פרסום סדר היום, סיכום הישיבות פרסום ויידוע הציבור בהחלטות המתקבלות בהנהלה הציבורית, כינוס ישיבות סדירות.
- בקרת יישום החלטות מועצת החינוך הן תקציבית והן פדגוגית.
- גיבוי ותמיכה למנהלי מערכות החינוך.
- הבאת נושאים לדיון וייצוג מערכות החינוך במזכירות הרחבה

3. דרישות התפקיד

- חבר/ת קיבוץ
- השכלה חינוכית או ניסיון ניהולי בחינוך (אקדמאי - יתרון)
- תקשורת בינאישית טובה
- יכולת הבעה בכתב ובע"פ
- ניסיון ניהולי - יתרון
- דיסקרטיות
- זמינות בשעות שאינן שגרתית
- ראיה מערכתית

4. כפיפות - למזכיר

5. התפקיד התנדבותי

6. אופן הבחירה - במזכירות

להחדש ולהתחדש כל בוקר מחדש

לכבוד ט"ו בשבט - ראיון עם איציק עזרא מנהל ענף הנוי

אביב לשם

מעטים הדברים שקיימת לגביהם תמימות דעים אצלנו. הנוי שלנו ויופיו הוא אחד מהם. עבורנו זה מובן מאליו, זה הנוף שלנו, המוכר, אולם ההבנה ששער הגולן הוא קיבוץ יפה ומושקע במיוחד, על אף חודשי קיץ ארוכים ולוהטים, מקבלת הכרה מאורחים או נופשים בתיירות שלנו.

נפגשתי עם איציק עזרא (55) מנהל ענף הנוי במחסן הצוות, ושוחחנו על גינות הנוי, על שימור מול חידוש, על אתגר שמירת מראה הגן עם אילוצי חיסכון במים ומהם האתגרים וגבולות אחריות הנוי. העלון יוצא סמוך לט"ו בשבט הוא חג האילנות. בהקשר הזה מציין איציק כי התאריך העברי של הולדתו הוא א' בשבט, שהוא גם חג האילנות על פי בית שמאי. סיכמנו שאין מקריות בעולם.

השבוע חווינו ימי שמש נהדרת, אבל בשבוע שעבר היה גשום. הגשם טוב לחקלאות. גם לגינות הנוי?

מאוד טוב, וחוסך במים. בנוסף, ימים גשומים כאלה אני מנצל להדרכה ולימוד מקצועי של הצוות, למשל על גיזום ורדים, ובכלל העשרה על צמחים, סוגי אדמה. חשוב לי להעשיר את העובדים בידע. הם צמאים לזה.

מערכת ההשקיה שלנו - כולה אוטומטית?

כן, ההשקיה כולה אוטומטית, עם שליטה על הפעלה והפסקה, קביעת ימים ושעות. לפני שש שנים בקירוב התחלנו להעביר את מערכות המים לתפעול בשליטה מרחוק, באמצעות מחשב או טלפון. עשיתי את זה בצורה מדורגת, כל שנה כמה 'ראשים' העברתי לשליטה מרחוק, ובמקביל גם ביצעתי איחוד ראשים, וכך חסכנו טיפול, וכמובן גם חסכנו מים. המהלך מוכיח את עצמו. הורדנו משמעותית את ההוצאות על מים, מכיוון שהמערכת יודעת להתריע על תקלות ולסגור את הזרם במקום שיש פריצת מים. זו תחושת סיפוק לראות איך המערכת עובדת היום, ולהיות מסוגל לתקן ולשלוט בזמן אמת, לשנות כמויות זרימה אם צריך. מערכת ההשקיה של גינות הנוי מחוברת למערכת מוני המים המרכזית של הקיבוץ ואנחנו יכולים לקרוא ולעקוב אחרי השימוש שלנו ביחס לשימוש הכולל.

יש לך הערכה על היקף החיסכון?

בתקופת השנים 2015-2020 חסכנו סדר גודל של מעל 200 אלף ₪. מים הם משאב יקר. למעשה, מים ועבודה הם ההוצאות הגדולות של הענף.

כל ענף פועל לאור תוכנית עבודה שנתית או רב-שנתית, עם דגשים, יעדים, מטרות, מדיניות. מה המדיניות שלך בניהול ענף הנוי, לו מורשת ארוכת שנים בשער הגולן?

הגן הקיבוצי הוא גן ייחודי, ברמה עולמית. אני לא מכיר עוד קהילות שהגן הוא חלק מהבית שלהם. בן אדם מהעיר הרוצה לחוש טבע או ירוק, אומר "אני יוצא לגינה". אנחנו חיים בתוך גינה גדולה. וזה משהו שאנחנו צריכים לשמר אותו. בעיניים של גן ראיתי שזה לא יסולא מפז. אנחנו חיים בתוך ריאה ירוקה, מרחב פתוח, בלי בניינים שחוסמים ראייה, עם שדרות

עצים גדולים בני עשרות שנים שהם חלק מהנוף שלנו וגם מההיסטוריה שלנו, ופינות חמד. אנחנו עושים מאמץ גדול לשמר את זה. לחיות בתוך גן גדול נותן הרגשה טובה בנפש, אווירה נעימה ורוגע. אנחנו עושים מאמץ גדול לשמור על זה.

איפה אתה עומד על הרצף שבין "כזה ראה וקדש" ל"כזה ראה וחדש"?

בחיים יש דברים שאנחנו רוצים לשמר ודברים שאנחנו רוצים לשנות. הרבי נחמן אומר "אחדות הפשוט מתוך הפעולות המשתנות", והמשמעות היא שיש את המסגרת הגדולה ובתוכה עושים את השינויים, תוך כדי שימור וחיבור אל הדבר עצמו. אני בעד תנועה, בעד שינוי, בתוך המסגרת. העבר והמסורות שהונהגו חשובות, אך לא טוב רק להיאחז במה שהיה ולהתרפק עליו. צריך גם לרענן, להתחדש, להכניס תנועה לחשיבה, לעבודה, לחיים. הפסוק "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית" ממחיש זאת נהדר. פירוש: כל יום הוא בריאה חדשה ונפלאה, ובנו יש את הכוחות והיכולות לנצל את הסגולה הזו, ליצור ולברוא את מציאות חיינו. אני מרגיש שזו ההתחדשות שלי, כנאמר בספר תהלים כ"ג "...תתחדש כנשר נעורייכי", משמע אלוהים מאפשר לנו להתחדש כמו הנשר המחדש את נוצותיו. ואצלנו ההתחדשות באה לידי ביטוי בעשייה, באי קפיאה על המקום. בבחינת הדברים בראי התקופה ומציאת התעוזה לשנות, אם צריך. לא כל מה שהתאים בעבר מתאים היום.

דיברנו קודם על המים כמשאב יקר ערך במחיר ושבועולם המתחמם עשוי להיות במחסור הולך וגדל. מה מדיניות השימוש במים?

אנחנו משקיעים בחיסכון במים. אני משקיע בזה המון מחשבה מתוך מטרה לחסוך. איפה שאפשר - אני מנסה לחסוך. בשנה שעברה צמצמתי את השימוש במים להשקיית דשאים ב-70%. אבל מהצד השני, בשימוש הפרטי, בבתי החברים לא רק שאין חיסכון - יש בזבז משווע. היום יש שעון לכל ברז והגיע הזמן לחייב בתשלום על השימוש במים במגזר הפרטי.

אחד המאפיינים של הנוי בשנים האחרונות אלה פינות חמד שיצרתם, בהן נעשה שימוש יצירתי בפרחים ועציצים בשילוב עם אבן, עם עץ ועצים, עם כלים נושנים ממתכת, שימוש בחפצים, על הקרקע ובאוויר.

ההיאחזות בשגרה, במוכר ובידוע לעין וללב שומרת עלינו, מגינה עלינו. אך העוצמה האמיתית שלנו היא העוצמה הפנימית. היא הלז, היא הציר הפנימי שלנו. אני אומר את זה בהקשר

של השינויים שאני מוביל בשנים האחרונות בגינות הנוי. בצד שבחים, יש גם ביקורת. וזה בסדר. אני מאמין במה שאני עושה, יש לכך מחירים. אני לא רוצה להיות תלוי במה חושבים עליי. איפה שיש עשייה יש גם מקטרגים. כל שינוי שמתרחש גורר עימו תגובות. אני יודע את זה, אבל מאמין שזה לטובה. זו תנועה חיובית. מקור החיים שלי הוא לא מהחוץ אלא מהאמונה בכלל והאמונה בעצמי. אני מאוד שמח על החזרה לעצמי שיש בה יצירה והתחדשות, כמעשה בריאה.

בצד תשואות ותמימות דעים על יופיו של הנוי אצלנו, ישנם גם קולות שהתקציב השנתי לנוי גדול מדי לעת הזו, שאפשר ליבש חלק ממרבדי הדשא בשטחים הציבוריים, ומי שרוצה גינה מרהיבה מוזמן להשקיע ליד ביתו.

אנחנו ענף שאי אפשר לכמת בכסף. אי אפשר לכמת איכות חיים. אפשר להשוות למקומות אחרים ואז גם לכמת, ו"להוקיר את היש" הגדול שיש לנו כאן. זו אחת הנקודות המשותפות שלנו בקיבוץ. אני מרגיש שהנוי הוא נקודה טובה בשער הגולן. רבי נחמן מדבר על "סוד הנקודה הטובה" שיש לחפש בכל דבר, ואני חושב שהנוי הוא נקודה טובה המשותפת לכולם. קונצנזוס. כולם רוצים שזה יישמר. נכון יש מחיר לכל דבר. אני כמנהל עושה כמיטב יכולתי להוריד עלויות: לקחנו על עצמנו את הנוי בתיירות, בבית העלמין (בעבר טיפל בו קבלן ועכשיו אנחנו) ואולי בעתיד יהיו עוד. גם פיתוח הנוי בשכונות החדשות הוא עלינו. אחד היעדים שלי בהורדת עלויות זה להביא הכנסות משירותי גינון, יש לנו כלים, אנשים ורצון טוב. השירותים הנוספים נעשים וייעשו לצד שמירה ואחזקה של הנוי בקיבוץ, כי הוא המשימה העיקרית שלנו. אנחנו מאלתרים ומנצלים את הידע, הציוד והניסיון ויוצרים יש מאין.

יש עדיין חוסר בהירות בנושא הגבולות שבין הנוי הציבורי לגינות הפרטיות?

צורת החיים הקיבוצית יוצרת לעיתים עיוותים וזה נוגע גם בתחום הנוי. מאז שנכנסתי לנהל את הענף אני נצמד למדיניות של טיפול במרחב הציבורי ולא בגינות הפרטיות. במקרים חריגים, למשל, אם נדרש להזיז משהו כבד או לסדר השקיה או לכרות עץ או לבצע גיזום גבוה - אנחנו נעתירים לבקשה של חבר המבקש עבור גינתו הפרטית. אבל מאוד חשוב לי, שאנשים שלקחו על עצמם לטפח גינה פרטית מן הראוי שיטפלו בה בעצמם, או שיזמינו גן מבחוץ. ייקחו עליה אחריות כל הדרך. המנדט שלנו הוא על המרחב הציבורי, עם התייחסות פרטנית במקרים חריגים. כתפיסה, צוות הנוי לא מטפל בגינות פרטיות, ובדרך כלל אנשים מבינים את זה. ככלל, הלוואי שעוד ועוד תחומים בחיים שלנו כאן אנשים ייקחו אחריות על החיים שלהם ועל הבחירות שלהם. ככה אני מאמין. הגבול בין "הושטת עזרה" לבין "לעשות לך" הוא דק. אני מאמין ששמירת הגבול הזה חשובה, ומונעת מתחים מיותרים.

בעבר היית מעורב יותר בתהליכי השינוי בקיבוץ. מה עמדתך כיום?

היכולת שלנו כחברה להשתנות היא העתיד שלנו, ויכולת ההישרדות שלנו. השימור הוא לא הדבר בעצמו. העתיד הוא החשוב, ואנחנו צריכים לקחת את ההובלה על קביעת העתיד ולא לחכות שדברים יקרו. לעשות את השינויים עם כל הקושי. אני מאמין בתהליכים שמונהגים ולא בכאלה שרוח הזמן כופה אותם. יש לנו את הפריבילגיה של עדנה כלכלית לעשות את השינוי מתוך עוצמה, בהדרגתיות.

תודה רבה על הראיון ומזל טוב ליום ההולדת.

מי מוכן לעזור לי לעזור לילדים מאושפזים?

בחג פורים המתקרב אלינו בצעדים גדולים
אני יוצאת למבצע נוסף לשמח ילדים מאושפזים
במחלקת הילדים בפוריה.
אני אוספת ממתקים, הפתעות לילדים, דברים של פורים,
או שיר או ברכה או כל מה שנראה לכם שישמח.
אני אעשה משלוחי מנות
מתוך מה שייאסף ואביא לילדים עם ברכה
מחברי שער הגולן.
מי שמוכן, מוזמן לשלוח אליי הודעה לטלפון בווטסאפ
למספר 052-3332018 ואני אבוא לאסוף מביתו.

תודה רבה,
זוהר לשם

בית שער הגולן
אבל על מותו של
יואל פרידמן ז"ל
באניעים

משתתפים בצער כל בני המשפחה
והחברים

עובדי החוץ שלנו

אני: יניב צור

גיל: 46

עובד בחברת דלתות חמדיה בע"מ.

תפקיד: עו"ד, יועץ משפטי.

אני עובד ב"דלתות חמדיה" קצת יותר משלוש שנים. מבחינה משפטית העבודה מאוד מגוונת וכוללת כתיבת כתבי הגנה/תביעה, מו"מ על הסכמים מורכבים מול חברות קבלניות, חוזי שכירות, דיני עבודה וליווי שוטף וצמוד למנכ"ל החברה בעניינים הנ"ל ומעבר. בצל משבר הקורונה העבודה השתנתה באופן שבו אני נדרש לתת פרשנות לתקנות החירום אשר משתנות תדיר, משימה מאתגרת בשל אופן ניסוחן של התקנות ומועד פרסומן - בדרך כלל "בדקה ה-90".

כמו כן פתאום נדרשתי לסוגיות שונות הקשורות בחל"ת (חופשה ללא תשלום) - מה מותר ומה אסור כלפי עובד/ת בחל"ת? מה עושים עם עובד/ת שמסרב/ת לחזור מהחל"ת? האם מותר להוציא אישה בהריון לחל"ת? כמו כן, סוגיות בדיני חוזים - עולה השאלה האם משלמים שכר דירה על חנות כשהיא סגורה בגלל תקנות הסגר? סוגיה מורכבת שאין לה עדיין תשובה חד משמעית. ועוד ועוד סוגיות קצה שלא חשבתי שאדרש להן.

מאחר ו"דלתות חמדיה" הינו מפעל התומך בבינוי ותשתיות הוא מוחרג מתקנות הסגר ומוגדר כחיוני (100%), הרי שבכל התקופה המפעל, שירות הלקוחות, ההתקנות והמשרדים עבדו כרגיל, ועל כן באופן אישי לא הוצאתי לחל"ת ומבחינת העבודה הכל המשיך כרגיל.

סיפורי בתים

עפרה שן

הפעם לא מדובר בפסל ונוס חדש או שברי כד חרס טמון, המונח 'עתיקות' מתייחס כאן לבניין ישן, כמעט עתיק, המחדש את פניו בימים אלה. פעם הייתה זאת "המקלחת הציבורית" - היה דבר כזה. בגלגול האחרון שמשה המקלחת לשעבר כמשרד ענף הבנויות.

נתחיל מן העבר הרחוק. הקיבוץ עלה על הקרקע באביב. נוסף לצריפי המגורים הוקמה מקלחת מאולתרת ממחצלות, וכל החלוצים היו מרוצים. את המים הביאו אז מאפיקים בחביות על עגלה רתומה לפרידות. לשם גם נסעו לפעמים להתרחץ במים חמים.

עם בוא החורף הייתה הרחצה במקלחת המאולתרת קשה. חודשיים אחרי העלייה התחילו בבניית בנין א' ואחריו עוד בתי מגורים. אחד המבנים הראשונים שנבנו היו המקלחת הציבורית והמכבסה הצמודה אליה. הבית נבנה כולו מבטון - אז עוד היה אפשר להשיג מלט, עם פרוץ מלחמת העולם המלט הופנה לבניית ביצורים, ולכן יותר מאוחר נבנו הבתים מלבני סיליקט.

שנים רבות שימשה המקלחת הציבורית - אחת לבחורים, אחת לבחורות (בלי "חורי הצצה") - את אוכלוסיית הקיבוץ. חברים ונוער התרחצו אחרי יום העבודה. לכל אחד הייתה שקית מיוחדת לכלי הרחצה שניתנה לו ממחסן הבגדים. (לכל חבר צעיר שהגיע לקיבוץ נתנו אז שקית לכלי רחצה - ושעון מעורר). כפכפי העץ חיכו למתרחצים במקלחת.

יותר מאוחר החלו לצוץ מקלחות פרטיות מאולתרות, אותן הקימו יזמים מקומיים בעלי גישה לאינסטלציה.

אחרי בניית שיכוני הוותיקים לא היה כבר צורך במקלחת הציבורית, מקלחת הבחורות הפכה לסנדלריה ומקלחת הבחורים עמדה לרשות פועלים וזמניים.

עברו עוד מספר שנים, נסגרה הסנדלריה ומשרד הבנויות התמקם במקלחת.

לאחרונה עבר המבנה שיפוץ כללי, מקלחת הבחורים ההיסטורית הפכה לחדר צוות ומועדון לעובדי ענף הבנויות, מקלחת הבחורות ממשיכה להיות משרד ניהול הענף.

ליד משרד הבנויות הוצבו אלמנטים היסטוריים, אותם אסף בשקידה עודד פרקר המציג אותם לראווה בחזית המבנה. ובכל השנים והגלגולים, המכבסה הצמודה עומדת על תילה ומשרתת בנאמנות את כולנו.

עד כאן סיפור המקלחת הציבורית וגלגוליה...
ואת הבננצ'יקים נברך: תתחדשו ותיגעו!

לידידי וחצי בני, יואל פרידמן,

יפה אמר שמעון זיו אור בפתח הספדו: "יואל היה חבר של כולם, כולם היו חבריו וכל אחד חשב שהוא החבר הכי טוב שלו". אנחנו, דליה ואני, היינו סוג של הורים מאמצים והורים לא חייבים להיות החברים הכי טובים של בניהם, לכן אני מוציא את עצמי מהתחרות.

יואל הגיע אלינו בראשית שנות השבעים בעקבות אחיו מתיו, ועד מהרה הצטרף אליו ריי סטיוארט מאנגליה וקמה לה חבורת "אכול וברח" שאליה הצטרפו מתנדבים כאלה ואחרים כמו הווארד פנטון ופיטר המילטון ואחרים שהיו נוחתים עלינו בשעות הערב המוקדמות או המאוחרות כדי לנשנש משהו או לרדת על עוגת תפוחי העץ של דליה לפני שיוצאים להרפתקאות ליליות. ואחרי הכל בשביל מה הורים קיימים?

המשימה השנייה ששמורה להורים היא לתת לך בראש בכל פעם שאתה עושה שטויות או מדבר שטויות, ואצל יואל זה קרה אחת לחמש דקות. כך דליה נכנסה למשבצת של לילה אמו בקשיחות פולנית של מי שהלכה לבילויים בשלושים מעלות מתחת לאפס בגרבי ניילון דקות. עברו שנים ויואל התחתן עם שוש שהיא עיראקית הררית קשוחה ומרשימה שלא פונקה מעולם. דליה נאנחה אנחת רווחה כמי שהשתחררה ממטלה כבדה, אבל עדיין לא החמיצה הזדמנות להצטרף לשוש ולנעוץ שיניים ביואל על כל מעשה שטות כזה או אחר שנאמר או נעשה, כי יואל היה משיגנע במובן האידישאי של המילה, זאת אומרת לא משוגע במובן הרפואי של המילה אלא בן אדם נורמלי שעושה שטויות. בפרפרזה על דבריו של צ'רצ'יל הייתי אומר שמעולם לא היו כל כך מעטים (או לצורך העניין בן אדם יחיד) שהעניקו כל כך הרבה רגעי נחת וחיוכים לכל כך הרבה אנשים.

כשאני חושב עליו אני חושב על קנדינסקי הצייר הרוסי המופשט שצייר בצבעים כל כך עזים, ששידרו מוסיקה למי שניחן בתכונה לשמוע צבעים. כך יואל צבע את עולמם של כל כך הרבה אנשים. תזיתי עם הפרעת קשב קלה ומקטרת עץ קטנה ממולאת בעשבי מרפא משאיר חיוך כאן וצחוק שם, פירורים על השולחן וממשיך הלאה. כן, ללא ספק, קנדינסקי של המשיגנערס. דרכן של לויות שהן מזמינות קלישאות מנחמות כמו "השמים בוכים" (והם אכן בכו) או "תהיה חזק שם למעלה", ואני שאני קטן אמונה חושב שמי שצריך להיות חזק זה אנחנו שנשארים למטה, ובעיקר שוש אשתו הנפלאה ושלושת בניו המתוקים עדן, לירן ודניאל שהם

חצי נכדיי, כלותיו המקסימות והיעילות מור הילה ונועה והנכד החמוד נועם שהיה משוגע על סבא שלו, כי ילדים אוהבים מבוגרים שנשארו ילדים בנפשם.

יהי זכרו ברוך בעצב וחיוך. כתבתי בשמי אבל נדמה לי שאני מייצג גם את דליה ואת בניי מורי ואיליה שאהבו אותנו מאוד מאוד.

יעקב כהן

איליה כהן מספר על יואל פרידמן ז"ל

"הי, אם אתה רוצה ללכת מכות, תחכה לי בחוץ עוד חמש דקות.. אם אני לא מגיע, תתחיל בלעדי." כך התחילה כל פגישה שלי ושל ג'ואל בשנים האחרונות. ג'ואל ולא יואל מהיום שאני זוכר את עצמי, יכול להיות שראיתי את השם באנגלית פעם וזה נצרב חזק בתאים האפורים מאז.

טלפון הבשורה המרה הגיע. לאחר ההלם והעצב העמוק, החלו לעלות הזיכרונות שחלקנו יחד. את ג'ואל אני מכיר מיום הולדתי, יצאו לנו די הרבה זיכרונות במצטבר. השנים בצריפי המתנדבים בקיבוץ או עם שוש בבית קצת יותר גדול עדיין בקיבוץ, אחר כך במוצא עילית, במבשרת ציון ולבסוף באניעם, הוא תמיד היה שם - בן משפחה.

יש לי שלושה זיכרונות חזקים שחוזרים ועולים וזה המקום לספר אותם. הראשון: אמא ואני (ילד בן חמש או שש) מגיעים לצריפי המתנדבים. לג'ואל יש אופנוע כבד הונדה cb שבע מאות וחמישים סמ"ק. הוא מציע לעשות לי סיבוב. ג'ואל מנסה להשוויץ ונותן מכת גז תוך שחרור ידית הקלאץ' במהירות. האופנוע נותן שאגה אדירה וקופץ בפראות קדימה, ואני שגם לא הייתי מוכן וגם שקלתי כמו רבע עוף איבדתי את האחיזה שלי. לא זוכר אם נפלתי אחורה או לא, מה שבטוח זה שלא הפסקתי לבכות כמה שעות טובות. למרות זאת, היה זה אירוע מכונן שהצית בי את האהבה לאופנועים.

חולפות השנים ומופיע הזיכרון השני: אני מגיע לפגישה עם ג'ואל בבית המלאכה שלו באניעם. תמיד ידעתי שלכשיגיע היום הוא ייצור את טבעות הנישואין שלי - בכל זאת הוא הרי **The lord of the Ring** - עם צמות והחיבורים הבלתי נראים. ולי שיער ארוך עם צמות ו... לא חשוב, נחזור לסיפור. אנחנו עומדים ומדברים ושומעים תקליטים, ופתאום הוא מצביע לי על חתיכת נייר קרועה שתלויה על הקיר ואומר: "אתה רואה את זה, זה אני!" אני מתקרב לנייר ורואה שכתוב שם בית שלם מהשיר של בוב דילן **Blowin' in the wind** ואין לי מושג מה הוא רוצה ממני (האמת שגם לא כל כך הבנתי את דילן) הנהנתי בנימוס.

ג'ואל מתקרב ומתחיל להקריא לי את השיר, לא זוכר אם זה היה בית ראשון, שני, שלישי או שבכלל הוא לקח שורה מכל בית... בסוף הוא אומר לי: "התשובה, ידידי, נישאת ברוח **The answer my friend, Is blowin' in the wind**". לקח זמן, המלל שקע לאט לאט ולבסוף הבנתי שבעצם הוא ג'ואל, הוא התשובה! הוא זה שתמיד נישא ברוח. מזכיר לי את 'ארול' מהשיר של מאיר אריאל, ולמי שלא מכיר אני אצטט;

"כל מיני מראות ריחות קולות ולחשים

ניגנו עליו כמו היה אורגן חשמלי

הוא נתן לשמש לרוחות לאנשים

אבוד כל כך כמו תינוק שלא נגמל"...

ג'ואל היה התשובה שלנו לכל הרצינות. הילד הנצחי שלעולם לא יתבגר. מצד אחד 'ארול' כזה שלא מפסיק אף פעם עם השטויות, ומצד שני דילן רציני ופילוסופי.

הזיכרון השלישי והאחרון הוא בעצם אוסף תחיליות של זיכרונות קטנים מהשנים האחרונות: כשאני מגיע מדי פעם לביקור בארץ, ג'ואל עושה מאמץ לקפוץ לקיבוץ. תמיד תמיד פותח

באותה שורה מפורסמת "היי, אם אתה רוצה
מכות? תחכה לי בחוץ עוד חמש דקות, אם אני
לא מגיע תתחיל בלעדיי."

לראשונה, נראה שבאמת אין לי ברירה ואתחיל
בלעדיך.

נוח על משכבך בשלום ידידי היקר..
אתה שהיית לי כבן משפחה, גם כשלא נפגשנו
לעיתים קרובות, תמיד ידעתי שבפעם הבאה
שניפגש אצחק כמו שלא צחקתי הרבה זמן.

לזכרונות אלהלל המסורות

שמכבדות את בגדי החיילים בשבתות ובחגים.
תודה רבה

מהחיילים והמשפחות

קהילה יקרה ואהובה,

עם לידתו של בנו מבקשים להודות מעומק הלב
לשכנים הטובים- על מתנות, עוגות, ועוגיות,
למשלות הנפלאות של "סירי לידה", שדאגו לעזור עם ארוחות משפחתיות מפנקות ומזינות,
לכל הטורחים, שפשוט שלחו סיר מרק, עוגה, פירות ושלל הפתעות..

לחברים שעזרו בשמירה על הילדים.

ולכל חברי הקהילה - המברכים הרבים - ברשת, בהודעות ועל המדרכות, עם חיבוק ועם חיוך
(שראינו גם מתחת למסכות הקורונה).

תודה ענקית לכולכם!! הרגשנו עטופים. כיף ומרגש לחיות בקהילה מחבקת שכזו!
גלי וירון, והילדים: בניה, אל-ים, שובי וזורע

עברית שפה קשה

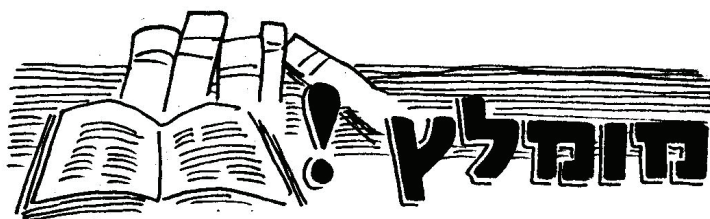
אבישי כהן

אמש אחד או שניים נקש פלוני על דלתנו. פתחתי וראיתי איש רטוב.
"זולעפתי", אמר והושיט את ידו. "כהן", עניתי. בהחלט שם משפחה שכיח יותר.
"לוי", אמר. "לוי זולעפתי", בהחלט שם משפחה מקורי, אמרתי. "לא, לא", ענה, "לוי בן-
דוד, עוברת מדוידוביץ",
- "אהה, אז מה זה זולעפתי?"
- "הכוונה שהלכתי בגשם זלעפות",
- "אם כך אז הוגשמת או התגשמת? הרי הלכת בגשם!"
"נראה לי שהסתבכתי", אמר.
"בוא תיכנס", אמרתי לו, "ואמזוג לך תה חם עם קוניאק. ובלבד שלא תיתיתיה ולא תיתנקק."
"מוסכם, מוסכם", ענה בשמחה.

היא התחִסְנָה והיא מאַשְׁרֶת,
למִרוֹת שֶׁבַעֲלָה בִקְפָה אַחֲרֶת.
הוא לא מדַאָג כֵּן כִּי הוא יוֹדֵעַ,
שֶׁבְּקִרּוֹב מְגִיעַ חֶסֶן שֶׁל מוֹדֶרְנָה.
3 סְגָרִים שֶׁהיא מְקַבֶּלֶת,
מִשְׁלִיחַ וּלְט מִתַּחַת דָּלֶת,
מִשְׁלוּחֵי מִזוֹן אֵלֶיהָ
הֵם מִמְלָאִים אֶת בִּידוּדֶיהָ
מִי זֶה קוֹרֵא לָךְ יִלְדֻנֶּת גָּלִי מִי צוֹרֵחַ
זֶה הַיֶּלֶד שֶׁאֵת רֹאשׁוֹ אָחִיו פּוֹתֵחַ
מִי בִשְׁעָה אַחַת כָּל צָהָרִים,
אַחֲרֵי זֶם שֶׁל שְׁעָתִיִּים,
מִבְטִיחַ לָךְ שֶׁהַסָּגֵר יִסְתֵּים בְּתוֹךְ שְׁבוּעִים

(מהמרשתת)

אי-לידה / ציפי קליין-יעקב

כרמלה

אי-לידה רומן ביוגרפי, סיפורה של בת לשלושה אבות וארבע אימהות

אי-לידה הוא שמה העברי של גיבורת הרומן הזה. יש לה עוד כמה שמות. היא איננה דמות פיקטיבית שנולדה במוחה הקודח של הסופרת, אלא היתה באמת במציאות. אי-לידה הוא סיפור חייה של תינוקת שנולדה בגטו קובנה. הוריה נתנו לה שם זה בשפה העברית כהתרסה על האיסור ללדת ילדים שגזרו הנאצים. בהיותה בת שלושה חודשים נמסרה בחשאי ותוך סיכון גדול למשפחה ליטאית. מאז התגלגלה למקומות שונים בליטא, לארה"ב ולישראל. זהותה האמיתית הוסתרה ממנה, שמה הוחלף מספר פעמים. וגם כשנראה היה שהגיעה אל המנוחה - נמשכו הקשים והמאבקים, עד שהגורל פגע בה (ובבני משפחתה) והפך אותה לגיבורה טראגית.

כמו בבתים רבים גם בביתה של ציפי קליין לא דיברו על מה שקרה בשואה. יום אחד הגיעו אליהם הדוד לייזר מארה"ב ונערה זרה ומוזרה שהוצגה בשם אי-לידה. אחרי שדוד לייזר ואילידה (מכאן ואילך המקף בשמה נעלם) נסעו, מצאה הנערה ציפי על השולחן עיתון ובו התנוססה הכותרת **גלגוליה המוזרים של ברית שכרתו 3 יהודים בגטו קובנה**. כך התחילה לראשונה להתעניין במה שקרה והגיעה ללימודי היסטוריה.

לאחר שנים ציפי קליין-יעקב יצאה לדרך. היא פגשה רבים מבני המשפחה של אילידה ברחבי העולם, חקרה, קראה מכתבים רבים, עיינה במסמכים ונעזרה בקטעי עיתונות. וכך נוצר ספר שהוא סוג של תעודה וגם רומן היסטורי וגם ביוגרפיה.

כל מה שמסופר היה במציאות, מה שנוסף מפרי דמיונה של הסופרת הוא השלמות של מעשיהם, בגדיהם, מחשבותיהם, רגשותיהם ומאבקהם של אילידה ושל האנשים שאימצו אותה ונפגשו איתה. כל אלה הופכים את אילידה לדמות שלמה, בשר ודם.

עם קריאת הספר לא רק שרציתי לדעת מה יהיה הלאה, מה יקרה לאילידה, מה תשיג נערה מוכשרת כל כך, לאן תגיע; אלא שעלו גם תהיות ושאלות על מה שבני אדם עושים לבני אדם, מה הוא הצורך הבסיסי הזה בחום ואהבה, מה ממה שקורה בילדות המוקדמת ממשיך לפעול גם בשנים מאוחרות ואחרי גלגולים רבים, עד כמה אהבה ודאגה יכולים לשנות ולבקוע

את חומת ההסתגרות והמרירות, מה חשוב לתת ומה פחות חשוב. ועוד: למה אישה מוכשרת כזאת, שנאבקה כל הזמן על עצמאותה וייחודה, מוותרת על המשך לימודים וקריירה למען הבעל, מה היה קורה אילו?...

אם תוסיפו לזה את אהבת הקריאה של אילידה - הספרים הם המפלט שלה - והעובדה שחלק מהרומן מתרחש בחיפה, תבינו למה אהבתי את הספר הזה עוד יותר.

בעיתון "הארץ" נכתב: "ביד אמן ומתוך הזדהות עמוקה מספרת ציפי קליין-יעקב את סיפור חייה המרתק, הלא ייאמן של אילידה, ריטה, גיטה (גיטל) המוכשרת והאינדיווידואליסטית שסערות חייה הפכו לגיבורה טרגית". מ ו מ ל ץ !!!

תושבי עמק המעינות ועמק הירדן- נעים להכיר!

קצת עלינו:

מעברים מעיינות כנרת הינו מרכז תעסוקה ויזמות אזורי לתושבי המועצות עמק המעינות ועמק הירדן. המרכז מהווה שותפות בין משרד הרווחה, מועצה אזורית עמק המעינות, מועצה אזורית עמק הירדן, Innovallley - מרכז חדשנות מעיינות ומרכז החדשנות כנרת. המרכז חלק מתוכנית ארצית הפועלת בפריפריה הכפרית למעלה מ-20 שנה. מטרת המרכז לקדם ולחזק את הכלכלה המקומית! - אנחנו מציעים לכם שירותים ללא עלות:

מחפשי עבודה

- ליווי וייעוץ תעסוקתי - פגישות אישיות
- סיוע בדיוק וכתיבת קורות חיים
- סדנאות תעסוקה וקריירה
- לוח דרושים מקומי - מעברים מעיינות כנרת

יזמות ועסקים קטנים

- אינדקס עסקים מקומי
- פגישות ליווי וייעוץ לעסקים
- קבוצות סגורות לבעלי עסקים
- זירת מסחר דיגיטלית לעידוד קניה מעסקים מקומיים
- B2B - עסקים לעסקים
- שיתופי פעולה וחיבורים עסקיים

קהילה

- פיתוח כלכלי קהילתי
- קידום מנהיגות עסקית ביישובים
- קידום פרויקטים קהילתיים כלכליים
- מענה לצרכים תעסוקתיים קהילתיים

מעסיקים

- פרסום משרות בלוח הדרושים המקומי
- קידום מענים למעסיקים בנושאי גיוס, הכשרה, שימור ומשאבי אנוש
- חיבור בין מעסיקים למחפשי עבודה
- סיוע בגיוס משרות בכירות

לינק לאתר שלנו <https://bit.ly/2ZjVVw5> **ובו:**

- לוח משרות אזורי
- אינדקס עסקים ואתרים לקידום כלכלה מקומית
- קורסים, הרצאות וסדנאות למחפשי עבודה ולבעלי עסקים קטנים - מידע והרשמה
- תיאום פגישה אישית
- הרשמה לסוכן החכם - שיחפש עבורכם את המשרות

חפשו אותנו בפייסבוק: <https://www.facebook.com/maavarimmaayanotkinneret>

נשמח להיות בקשר ולתת מענים בתחומי תעסוקה ועסקים בעמק!

צוות מעברים מעיינות כנרת

mmk@mmk.org.il | 050-3465333

בשבחי המסכה

המסכה נועדה לשמירה מהידבקות בקורונה, אבל הביאה איתה עוד כמה יתרונות:

היא גורמת להורדת האף למי שחי עם "האף למעלה".

היא מושכת לנו באוזניים עד שנבין שהן נועדו להאזנה.

היא חוסמת את הפה, עד שנבין שעדיף לחשוב יותר ולדבר פחות..

היא מסתירה את הפנים, כדי שנלמד להתבונן ולחייך דרך העיניים.

היא מסתירה את השפתיים כדי שנלמד לאהוב מהלב.

היא באה להגיד לנו שאף אחד ואחת לא יותר טוב/ה מהאחר/ת.

עיצרו, חישבו, האזינו, חייכו עם העיניים ואהבו עם הלב.

החיים הם נשיפה אחת מהירה והמסיכה היא רק השתקפות.

בכוחותינו

רתם אלון ושחר צליל התגייסו והחלו את שירותם הצבאי. בהצלחה!

ממקלחת ובית שימוש למשרד מודרני

בנין המקלחת והשירותים המשותפים של ראשית ימי הקיבוץ עבר שיפוץ ומשרת את המשרד ו"המועדון" של צוות הבננות.

מה אפשר לעשות בקליפה של גזעול בננה?

"ארון השבוע" יוחד לט"ו בשבט. **עפרה שן**, שאמונה על הארון ומביאה רעיונות יצירתיים מדי שבוע, ביקשה **מנורית קצירי** להכין "ארון שבוע" על תחביב חדש ממנו היא נהנית - קליעה בגזעולי בננות, מלאכה ממנה נהנים ובה עוסקים אלפי אנשים ממדינות רבות, ויש בה, לדברי נורית, אתגר יצירתי, כבוד והערכה לעולם הצומח ולטבע מסביבתנו, ולא פחות חשוב - שפע של שלווה נפש. הכותרת שהיא בחרה להצגת הדברים היא "העושר והאושר שבקליפה".

חינוך פעיל תחת מגבלות

ילדי הכיפון, המרכז וצאלון נהנו השבוע מפעילויות הפגה של משחקים על הדשא, ביקור במשק החי, פעולות יצירה, בילוי בחדר נינג'ה, חפש את המטמון ופעילות ט"ו בשבט. כל הפעילויות נעשו במסגרת המגבלות, תוך הקפדה על הנחיות שמירה על הבריאות.

חוץ מזה

עברו שלושים שנה מאז שמלחמת המפרץ הגיעה אלינו. לאחר פתיחת מבצע "סופה במדבר", בלילה שבין 17 ל-18 בינואר 1991 הותקפה ישראל בטיילי קרקע-קרקע מסוג סקאד בעלי ראש נפץ קונבנציונלי, ששוגרו ממערב עיראק לעבר תל אביב (אזור א'), חיפה ועכו (אזור ב'), ירושלים (אזור ג'), הגליל העליון ורמת הגולן (אזור ד'), עמק יזרעאל והכרמל (אזור ה') והנגב (אזור ו'). התקפות אלה נמשכו עד תום המלחמה. 38 (או 39) טילים נפלו בתחומי מדינת ישראל ב-19 התקפות, (ויקיפדיה)

וגם אז עטינו מסכות, קצת שונות. ולכל מקום הלכנו עם הקופסאות שבהן מסכה ומזרק אטרופין.

ילדים רבים גילו שהמלחמה יצרה תפקיד חדש להורים: סבלי ושומרי ערכות מגן.

גשם... גשם... גשם...

בלילה שבין רביעי לחמישי 13-14.1.21 סוף סוף ירד גשם. **יעקב שן** כתב: "הגשם הגיע אחרי שלושה שבועות יבשים. לפי השירות המטאורולוגי הפסקה כל כך גדולה בגשמים בחודשים דצמבר ינואר לא נמדדה כבר 50 שנה. בינואר יורדים בממוצע רב שנתי 97 מ"מ והשנה...?" ביום רביעי 20.1 ירד ברד ועד יום רביעי 27.1.2021 ירדו אצלנו 221.8 מ"מ.